

تغییرات آب و هوایی

مشکلی که به این زودی حل نمی‌شود ...

مشکلی که به این زودی حل نمی‌شود

تغییرات آب و هوایی

جام جم آنلاین: اجلاس جهانی آب و هوایی سازمان ملل متحد در شرایطی دیروز در دوربان آفریقای جنوبی آغاز به کار کرد که 190 کشور شرکت‌کننده در آن، از همین ابتدا به دو گروه موافق و مخالف روند کاهش گازهای گلخانه‌ای تقسیم شده‌اند و به نظر هم نمی‌رسد در طول دو هفته برگزاری این اجلاس، توافق نظری در میان این دو گروه حاصل شود.

اجلاس دوربان به منظور پیدا کردن جایگزینی برای پیمان کیوتو - که دوره اجرایی آن سال آینده به پایان می‌رسد - و با هدف کاهش تولید گازهای گلخانه‌ای برای کنترل روند گرم‌شدن زمین برگزار شده است.

البته آن طور که به نظر می‌رسد در نهایت نباید از آن راه‌حلی اساسی را انتظار داشت چرا که کشورهای کوچک در حال توسعه که بیشتر در معرض خطرات گرم شدن زمین هستند، خواهان برطرف شدن موانع موجود بر سر راه امضای توافق‌نامه جدید کاهش گازهای گلخانه‌ای و از سرگیری فوری مذاکرات هستند.

مالدیو به نمایندگی از این کشورها خواهان کاهش سریع تر تولید گازهای گلخانه‌ای در کشورهای صنعتی است ولی در نقطه مقابل چند کشور بزرگ صنعتی در پی عقب انداختن مذاکرات بین‌المللی درباره توافق‌نامه جدید جهانی در این رابطه هستند.

سردسته این کشورها ایالات متحده آمریکا، ژاپن، کانادا و روسیه هستند که نمی‌خواهند چنین توافقی زودتر از سال ۲۰۱۵ اجرایی شود.

کشورهای مختلف در شرایطی هر کدام بنا بر مصلحت خود با این توافق‌نامه برخورد می‌کنند که سال‌هاست زنگ خطر عواقب ناشی از تولید این گازها در اقصی نقاط جهان به صدا درآمده و به موازات گسترش مخاطرات، بارها و بارها سازمان ملل متحد درباره تهدید تغییرات آب و هوایی برای امنیت جهان در آینده هشدار داده است.

همین موضوع باعث شده تا دبیرکل سازمان ملل موضوع تغییر آب و هوا را نیازمند واکنشی فوری بداند و در عین حال تاکید کند موضوع تغییر آب و هوا تنها موضوعی محیط زیستی نیست بلکه مساله‌ای است که عوارض اجتماعی و اقتصادی جدی را هم به دنبال دارد.

بان کی مون، خواهان فعالیت قطعی بین‌المللی برای رسیدگی به این موضوع شده و در عین حال معتقد است تغییرات نظام آب و هوا، حقیقتی انکارناپذیر است که متأسفانه به دلیل فعالیت‌های انسانی در حال وقوع است.

معنای درخواست #171 بان کی مون» این است که در واقع برای رسیدگی به موضوع تغییر آب و هوا نیاز به انجام اقدام مشترک در مقیاس جهانی است و با وجودی که گفته می‌شود برای رسیدگی به این بحران قریب‌الوقوع، انتخاب‌های فراوانی از نظر استفاده از علوم و فناوری‌های مختلف وجود دارد ولی برای بهره‌برداری از آنها به اراده و خواست سیاسی مشترک نیاز است.

از جمله این‌که کشورهای توسعه‌یافته برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و تشویق استفاده بهینه از انرژی می‌توانند اقدامات گسترده‌ای انجام دهند.

این کشورها همچنین می‌توانند از توسعه پاک در اقتصادهای به سرعت در حال رشد و از تدابیر و برنامه‌های کشورهایایی که با بزرگ‌ترین دشواری‌ها بر اثر تغییر آب و هوا مواجه هستند برای سازگاری با آن حمایت به عمل آورند.

در این میان کشورهای در حال توسعه هم لازم است همزمان با ادامه و حفظ برنامه رشد اجتماعی - اقتصادی و ریشه‌کنی فقر، در امر رسیدگی به مساله تغییر آب و هوا مشارکت بیشتری داشته باشند.

